

diures an-econadüs **L** **ÍL** pziret, semblava que vol[^]uessen íl-
 Cífse endintre, avcrgonyides, elles tan pobres, en mitj d'aquüll
 dcavassall de riquesa. D' aquella sala, plena íi vessar, ne
 sortia una remor especial de relVegadis de seda, de rialles
 conlingudes, d'alegre xai'roteix, remor oíegada pe! mctálich
 soroll de la música que situada á.Ia porta del carrer lien-
 sava torrens d' armonía, cridain ais eansoners-Una ñayre
 agradable_, barreja d' olors **ÍV** essències, de polvos, de períums
 de fíors, omplenava T ambient,..

Costa d'Qrganisarla, perquè níngü volia esser el primer
 de sortir, pero s'organisá al ñ la eomitiva. lUs gegants
 obrien la marxa acompanyats dels indispensables cavallíns.
 que no paraven de saltironar. Seguien les parciíes de cria-
 tures, que mes bé haurien estat á casa y al Hit, pero á qui
 ja vanitat deis seus pares morlííeava, íentlos anar á exhi-
 bir pels carrers; venien després les dels grans, iluminades
 per xicots que'Is feyen lüum ab atxcs enceses, y á darrera
 de tot, r Arealde donant el brás **ÍI** la seva esposa, preí[^]ídint
 la festa, alegres, pero ab posat serio, oiguHosos de guardar
 aquel! enfilall de joventut que'Is preeudia.

' Y la comitiva anava fent sa vía pels cari'ers ah ma-
 jestuosa calma, passant per entre la gentada que 's com-
 tcmplava r cspectacle, quí desde les finestres y balcon,
 quí á peu plá arredossat pels portals. ,Y feyen comentaris
 els mirons, Les que no hi havian anat, per no volguer, ó
 per no trobar qui 'Is hi portés.

—Mira, mira la de can Salvat quin vestit porta— feya
 V una.

—Ay no! no m'agrada pas gens—responia una altre-

—Pel meu gust no te rés de bonich.

-Y '1 de la Rafals?

' -[^]Tampoch, pels *bocados* qu' en feya>

—El ç[U'es per ser ella,..